



Tvoj úsmev . . .

Od rána sa mi pletie do cesty

Tvoj úsmev, Monika.

Počujem aký je úprimný a hlasitý, nedá sa naň zabudnúť.

Aj teraz slzy sa tisnú do očí, ale viem, že každý deň, keď bránu Tvojej školy prekročím, budeš pri mne.

Usmiata, plná elánu a optimizmu, povznesená nad pozemské veci.

Bola si mojou bútl'avou vrbou, aj ja Tvojou, keď bolo treba,

zostaneš v mojom srdci človekom, čo chutí ako kus chleba.

Verím, že nás nasýti po zvyšok nášho života, Tvoj smiech, láska, úprimnosť i dobrota . . .

Nikdy nezabudne na Teba ten, kto s Tebou prežil čo i len jeden deň . . .

Píšem posledné verše pre Teba,
nech Ťa posilnia na dlhej ceste,
no verím, že sa opäť zídeme,
na neznámom mieste . . .

He la

4.10.2011